

gav Tilsagn om. For det første blev Loven straks bekendtgjort, for det andet blev den fortolket saaledes, at ogsaa efterladte efter Tjenestemænd, omend der var hængaaet mindre end tre Maaneder efter Mandens Død, kom ind under denne Lov.

**Oluf Jensen:** Jeg vil takke den højtærede Finansminister for de Udtalelser, han kom med. Jeg haaber saa, at den nye Lov maa blive lige saa velvilligt fortolket, som den tidligere Lov er blevet det.

**Kragh:** Jeg ønsker at sige til den højtærede Finansminister, at Konsekvensen af, at de to Ord „som Enke“ i § 1, 2det Stykke, 3die Linie, udgik, ikke vilde være, at der skulde betales nogen Pension til Enkemanden efter Hustruens Død, men kun, at en Læreriuder, som ved sin Død efterlader sig uforsørgede Børn, vilde have sikret dem tre Maaneders Efterløn, uanset om hun var Enke eller ikke. Derved vilde jo ganske vist, hvis hendes Mand lever, han ogsaa faa en Fordel ved denne Efterindtægt, men denne Fordel vilde dog fremtræde, om jeg saa maa sige, som et Biprodukt af Processen, som jeg ikke vel kan forstaa at Finansministeren kan have noget at indvende imod. Der er altsaa ikke Tale om noget, der vilde bevirke en Forandring i Pensionsloven, men kun om at udstrække dette Lovforslag til uforsørgede Børn under 18 Aar, uanset vedkommende afdøde Moders ægteskabelige Position, om man vil, og det, synes jeg, vilde være en naturlig Udvidelse.

**Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen):** Maa jeg sige om det Spørgsmaal, som det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) rejste om at udelade de to Ord „som Enke“, at hvis man udelader dem, saa gælder selvfølgelig Lovforslaget ikke alene for uforsørgede Børn i Ægteskab, men det maa ogsaa gælde for saadanne Børn udenfor Ægteskab.

Til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) vil jeg gerne sige, at naar der i § 2, trediesidste Linie, staar: „Anordning af 29. Juli 1814 for Landet § 64“, saa er det jo rigtigt, at det hedder: „Anordning af 29. Juli 1814 om Almueskolevæsenets Ordning“, naar man skal citere helt og fuldt, hvad jeg indrømmer maaske vilde være det korrekteste. Men denne Anordning bliver saa tidt nævnt baade skriftlig og mundlig, og det er ganske almindeligt, at man nævner den

saaledes, som det staar her, eller hvis det er den anden Anordning: „Anordning af 29. Juli 1814 for Købstæderne“. Men selvfølgelig skal der, hvis det ærede Medlem ønsker det, intet være i Vejen for at indføre den fulde Titel, skønt jeg neppe tror, at nogen nogen Sinde vilde tage fejl af, hvilken Anordning der er ment.

Jeg skal tilsige det ærede Medlem og det høje Ting i det hele taget, at dette Lovforslag, saa vidt det staar i min Magt, skal blive behandlet efter samme Regler, hvorefter Finansministeren har behandlet sit Lovforslag, og ogsaa blive fremmet saa hurtigt som muligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Dyrtidshjælp til Kommunitetsalumner og Alumner ved de 4 til Universitetet knyttede Kollegier samt til visse polytekniske Alumner.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 155).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen):** Dette Lovforslag er jo nærmest kun en Gentagelse af Lovforslaget i Fjor om det samme Emne. Det gaar blot ud paa, at der vedblivende ydes den Dyrtidshjælp, som man i Fjor bevilgede disse Kommunitetsalumner. Forskellen paa dette Lovforslag og Lovforslaget i Fjor er blot den, at man i Aar ogsaa medtager saadanne polytekniske Eksaminander, der oppebærer Understøttelse under Kommunitetets Udgiftspost I. De maa jo regnes lige med de andre Kommunitetsalumner og trænger sikkert til den samme Dyrtidshjælp som de øvrige; det er derfor rimeligt, at de er tagne med. Lovforslaget er uforandret og uden Udvalgsbehandling gaaet gennem det andet høje Ting, og jeg haaber, at det vil blive modtaget med den samme Velvillie i dette høje Ting.

**Kragh:** Den stærke Prisstigning, som alle Livsformødenheder jo har været under-